

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **P. K.**, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 11. 9. 2013, č. j. PUV 2013-27330/E172295/2013/ÚPV,

T a k t o:

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 11. 9. 2013, č. j. PUV 2013-27330/E172295/2013/ÚPV, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3.000 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se včas podanou žalobou dne 12. 11. 2013 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 11. 9. 2013, č. j. PUV 2013-27330/E172295/2013/ÚPV, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti usnesení Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 18. 2. 2013, č. j. PUV 2013-27330/D002944/2013/ÚPV.

Usnesením Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 18. 2. 2013 bylo zastaveno řízení o přihlášce užitného vzoru sp. zn. PUV 2013-27330, (dále jen „přihláška užitného vzoru“), s názvem „Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu“, jejímž přihlašovatelem byl žalobce, se čtyřmi nároky na ochranu v následujícím znění:

„1. Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu, obsahující mikroprocesor (A) sázkového terminálu a modul (B) napájení a datového zabezpečení, jenž zahrnuje blok (2) přepětíové ochrany propojený se zdrojem (1) napětí a záložním zdrojem (3)

napětí a dále blok (4) přenosu dat propojený přes komunikační síť (5) s centrálou (6) sázkové společnosti, vyznačující se tím, že alespoň jedno uživatelské rozhraní (C), zahrnující datový displej (7) a zařízení (8) pro zadávání dat, je propojeno s mikroprocesorem (A) samoobslužného sázkového terminálu, přičemž uživatelské rozhraní (C) tvoří samostatnou část samoobslužného sázkového terminálu.

2. Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu podle nároku 1, vyznačující se tím, že uživatelské rozhraní (C) dále obsahuje čtečku, a/nebo zapisovač (9) elektronických karet, zařízení (10) pro příjem, a/nebo výdej hotovosti a zařízení (11) pro vystavení dokladu, které jsou připojeny k mikroprocesoru (A) sázkového terminálu.

3. Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu podle kteréhokoliv z předcházejících nároků, vyznačující se tím, že k mikroprocesoru (A) sázkového terminálu je dále připojen modul (D) periferních zařízení a modul (E) obsluhy, který obsahuje čtečku, a/nebo zapisovač (9) elektronických karet, datový displej (7), zařízení (8) pro zadávání dat, zařízení (13) pro tisk z datových sestav a zařízení pro vystavení dokladu (11).

4. Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu podle nároku 1, vyznačující se tím, že uživatelské rozhraní (C) tvoří počítač (G) s mikroprocesorem (F), který dále obsahuje datový displej (7) a zařízení (8) pro zadávání dat, přičemž je propojen s mikroprocesorem (A) sázkového terminálu.“

Úřad průmyslového vlastnictví usnesením ze dne 18. 2. 2013, č. j. PUV 2013-27330/D002944/2013/ÚPV zastavil řízení o přihlášce užitného vzoru sp. zn. PUV 2013-27330. Ve výroku tohoto usnesení uvedl: „Řízení o přihlášce užitného vzoru zn. spisu PUV 2013-27330 ze dne 23. 6. 2004 o názvu „Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu“ se zastavuje podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. e) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.“ V odůvodnění usnesení správní orgán citoval § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu a § 48 odst. 1 a 2 správního řádu a zdůvodnil, že správní orgán v dané věci již rozhodoval na základě odbočené přihlášky, a proto je třeba věc odmítnout pro překážku věci rozsouzené. Uvedl, že na tom nic nemění ani skutečnost, že původní přihláška užitného vzoru sp. zn. PUV 2008-20679, byla odbočena z národní přihlášky vynálezu sp. zn. PV 2003-1824 a v předmětné přihlášce je požadováno odbočení z evropské patentové přihlášky EP 1817754, která se dovolává priority z původní národní přihlášky vynálezu sp. zn. PV 2003-1824. O totožnou věc se jedná, neboť jak v předmětném řízení, tak v řízení o přihlášce užitného vzoru sp. zn. PUV 2008-20679, byl přihlašovatel žalobce, obě odbočení mají původ v téže národní přihlášce vynálezu a obě přihlášky užitných vzorů se domáhají ochrany v identickém rozsahu. V řízení o přihlášce užitného vzoru sp. zn. PUV 2008-20679 pak již bylo rozhodnuto o zapsání užitného vzoru do rejstříku užitných vzorů.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal v zákonné lhůtě rozklad, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že rozklad žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný jednotlivě zabýval námitkami žalobce uvedenými v rozkladu.

K části první rozkladu, dle kterého je ve výroku usnesení o zastavení řízení chyba, neboť předmětná přihláška užitného vzoru nebyla podána dne 23. 6. 2004, jak je uvedeno ve výroku usnesení o zastavení řízení, a k datu podání uvedenému v napadeném usnesení tato přihláška fakticky neexistovala, tudíž usnesení nemůže běh správního řízení o neexistující přihlášce zastavit, žalovaný uvedl, že napadené usnesení neodkazuje na datum podání předmětné přihlášky užitného vzoru, jak se na základě nepřesné interpretace příslušné části usnesení mylně domnívá přihlašovatel. Příslušná část textu usnesení totiž doslova uvádí

„řízení o přihlášce užitného vzoru zn. sp. PUV 2013-27330 ze dne 23. 6. 2004“. V tento den totiž vstoupila do regionální fáze řízení mezinárodní patentová přihláška PCT/CZ2004/000036, požívající prioritu od data podání přihlášky vynálezu zn. sp. PV 2003-1824, přičemž z takto podané evropské patentové přihlášky 04738456.5 přihlašovatel předmětnou přihlášku užitného vzoru odbočuje, jak ostatně sám vyznačil na první straně přihlašovacího formuláře. Nejedná se tedy o chybu výroku usnesení, ale o datum, vyplývající z údajů vyznačených v přihlašovacím formuláři předmětné přihlášky užitného vzoru.

Ve druhé části rozkladu žalobce poukazoval na to, že se výroková část rozhodnutí opírá pouze o § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu, avšak naplnění skutkové podstaty korespondujícího § 48 odst. 1 správního řádu dle žalobce vázané na splnění podmínek zformulovaných v rozkladu pod písmeny a) až d), není v odůvodnění usnesení podle žalobce ničím doloženo, a místo toho je citován § 48 odst. 2 správního řádu, o jehož znění se ale výrok usnesení o zastavení řízení neopírá. Žalovaný k této části rozkladu uvedl, že žalobcem zdůrazněná jinakost správního orgánu, nutná pro konstatování překážky probíhajícího řízení, nemá ve správním řádu oporu, když některá komentovaná vydání správního řádu § 48 odst. 1 explicitně vykládají tak, že překážkou je samozřejmě také zahájení řízení v téže věci u téhož správního orgánu (např. Josef Vedral, *SPRÁVNÍ ŘÁD KOMENTÁŘ*, BOVA POLYGON Praha 2006). V této souvislosti žalovaný dále připomněl, že uvedené komentované vydání správního řádu překážku věci pravomocně rozhodnuté vykládá v tom smyslu, že přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou. Bylo-li tedy vedeno řízení o přihlášce užitného vzoru zn. sp. PUV 2008-20676, jehož výsledkem je užitný vzor č. 19397, zapsaný do rejstříku užitných vzorů na shodné technické řešení, jedná se o totožné správní řízení směřující k přiznání téhož práva na shodné technické řešení jako u předmětné přihlášky užitného vzoru, a to pro stejnou osobu, jíž je žalobce. Je tedy zřejmé, že pro zápis shodného technického řešení do rejstříku užitných vzorů je pro uvedenou osobu na překážku správní řízení o přihlášce užitného vzoru zn. sp. PUV 2008-20676 ve smyslu § 48 odst. 1 správního řádu, ukončené zápisem užitného vzoru č. 19397 do rejstříku užitných vzorů, kdy je možno na tento zapsaný užitný vzor, tedy právo přiznané jeho majiteli, nahlížet jako na překážku věci pravomocně rozhodnuté ve smyslu § 48 odst. 2 téhož zákona. Nelze proto akceptovat tvrzení uvedené v rozkladu, že napadené usnesení je nepřezkoumatelné. Z okolností zformulovaných v odůvodnění usnesení je totiž v dané věci zřejmá jak časová souslednost, tak i neoddelitelnost překážky řízení ve smyslu § 48 odst. 1 správního řádu a překážky ve smyslu § 48 odst. 2 téhož zákona. Výrok napadeného usnesení je dle odvolacího orgánu výsledkem aplikace obecně platné zásady „non bis in idem“, tzn. nepřípustnosti více pravomocných rozhodnutí v téže věci, jejichž existence by byla v příkrém rozporu s principem právní jistoty, k níž orgán prvního stupně řízení dospěl na základě objektivního posouzení v dané věci rozhodných skutečností.

Žalovaný se následně potupně vyjádřil ke všem částem rozkladu žalobce.

Žalobce se svou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, jímž byl zamítnut jeho rozklad ze dne 20. 3. 2013 proti rozhodnutí Úřadu ze dne ze dne 18. 2. 2013 o zastavení řízení o přihlášce užitného vzoru sp. zn. PUV 2013-27330 s názvem „Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu“.

Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné. Uvedl, že usnesení o zastavení řízení se opírá výhradně o § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu, ale naplnění skutkové podstaty tohoto ustanovení se správním orgánům nepodařilo, stejně jako zákonného důvodu

pro zastavení řízení podle zákona č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech (dále jen „zákon o užitných vzorech“). Mimo to § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu se odvolává pouze na § 48 odst. 1 správního řádu, ale v odůvodnění usnesení o zastavení řízení je uvedeno porušení § 48 odst. 2 správního řádu. Žalobce byl také zkrácen na svých právech tím, že ho žalovaný přes výslovnou žádost nepoučil o jeho právech, žalobce ani nebyl seznámen se všemi podklady pro rozhodnutí a správní orgán překročil svojí pravomoc, když si opatřil dokumenty, které nejsou v zákoně o užitných vzorech definovány jako podklady pro řízení o přihlášce užitného vzoru a které prokazují stávající stav techniky. Dále žalobce namítal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí rozšiřuje původní právní důvod zastavení řízení, když v napadeném rozhodnutí zmiňuje § 21 zák. o užitných vzorech a § 48 odst. 2 správního řádu podle žalobce nebyl ustanovením, podle kterého správní orgán prvního stupně řízení ve výroku usnesení zastavil, pouze ho použil v odůvodnění. V usnesení o zastavení řízení je také uveden nesprávný časový údaj o předmětné přihlášce, což uvedl na správnou míru až žalovaný v napadeném rozhodnutí. Žádná přihláška užitného vzoru sp. zn. PUV 2013-27330 ze dne 23. 6. 2004, jak bylo uvedeno ve výroku usnesení o zastavení řízení, však neexistuje. Dle žalobce žalovaný rozhoduje nekonzistentně a protichůdně, když už jednou zapsal dva užitné vzory na totožné technické řešení, a to užitný vzor č. 13650 a následně užitný vzor č. 19397. Žalobce také namítal, že žalovaný nezkoumal ani neprokázal, že by řízení o obou užitných vzorech byla vedena z totožného právního titulu, jelikož u předmětné přihlášky nešlo o odbočení z národní přihlášky užitného vzoru sp. zn. PV 2003-1824. Žalobce dále odkázal na čl. 66 Evropské patentové úmluvy řešící rovnocennost podání evropské patentové přihlášky a národní přihlášky a uvedl, že rovnocennost neznamená totožnost. Následně v žalobě rozebral rekce žalovaného na jednotlivé části jeho rozkladu ze dne 20. 3. 2013.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 9. 1. 2014 navrhl žalobu zamítnout s tím, že rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 11. 9. 2013, č. j. PUV 2013-27330/E172295/2013/ÚPV, bylo vydáno v souladu se zjištěnými skutečnostmi a příslušnými právními předpisy.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního se žalobce ani žalovaný nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 21 odst. 1 zákona o užitných vzorech pro řízení před Úřadem platí správní řád s odchylkami uvedenými v tomto zákoně a s výjimkou ustanovení o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení, o možnosti volby několika společných zmocněnců, o prominutí zmeškání úkonu, o přerušení řízení, o lhůtách pro vydání rozhodnutí) a o ochraně před nečinností, dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o

možném způsobu ukončení řízení o rozkladu a dále ustanovení o účastnících řízení; ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona se však použijí.

Podle § 66 odst. 1 správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže

a) žadatel vzal svou žádost zpět; jestliže je žadatelů více, musí se zpětvzetím souhlasit všichni žadatelé; ve sporném řízení správní orgán řízení nezastaví, pokud se zpětvzetím odpůrce z vážných důvodů nesouhlasí,

b) byla podána žádost zjevně právně nepřípustná,

c) žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení,

d) žadatel ve stanovené lhůtě nezaplatil správní poplatek, k jehož zaplacení byl v řízení povinen,

e) zjistí překážku řízení podle § 48 odst. 1,

f) žadatel zemřel nebo zanikl, pokud v řízení nepokračují právní nástupci nebo pokud není více žadatelů, anebo zanikla-li věc nebo právo, kterého se řízení týká; řízení je zastaveno dnem, kdy se správní orgán o úmrtí nebo zániku žadatele nebo o zániku věci nebo práva dozvěděl,

g) žádost se stala zjevně bezpředmětnou,

h) z dalších důvodů stanovených zákonem.

Podle § 48 odst. 1 správního řádu zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu.

Podle § 48 odst. 2 správního řádu přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 14. 1. 2013 přihlášku užitného vzoru sp. zn. PUV 2013-27330 s názvem „Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu“ se čtyřmi nároky na ochranu uvedenými výše. Tuto přihlášku podal žalobce na základě odbočení z evropské patentové přihlášky č. 04738456.5 (EP 1817754), která byla podána dne 23. 6. 2004 a která se dovolává priority k datu 30. 6. 2003. Řízení o této přihlášce bylo usnesením Úřadu ze dne 18. 2. 2013, č. j. PUV 2013-27330/D002944/2013/ÚPV, zastaveno.

Soud dále zjistil, že dne 15. 12. 2008 podal žalobce přihlášku užitného vzoru sp. zn. PUV 2008-20679, s názvem „Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu“ se čtyřmi nároky na ochranu, které jsou identické s nároky na ochranu uvedenými v přihlášce užitného vzoru spízní. PUV 2013-27330. Přihláška byla odbočena z národní přihlášky vynálezu sp. zn. PV 2003-1824, která byla podána dne 30. 6. 2003. Na základě této přihlášky rozhodl Úřad o zapsání užitného vzoru č. 19397 do registru užitných vzorů.

Technické řešení, které je chráněno užitným vzorem č. 19397 na základě skončeného řízení o přihlášce užitného vzoru žalobce sp. zn. PUV 2008-20679 je totožné s technickým řešením obsaženým v předmětné přihlášce spízní. PUV 2013-27330. Předmět obou řízení je tak shodný, stejně jako účastník řízení, když přihlašovatelem byl v obou řízeních žalobce. O totožné věci tak již bylo rozhodnuto v řízení o přihlášce užitného vzoru žalobce sp. zn. PUV 2008-20679, a to tak, že žalobci bylo přiznáno právo na ochranu jeho technického řešení

užitným vzorem č. 19397, čímž byla vytvořena překážka věci pravomocně rozhodnuté (*rei iudicatae*) dle § 48 odst. 2 správního řádu. Skutečnost, že přihláška užitného vzoru sp. zn. PUV 2008-20679 byla odbočena z národní přihlášky vynálezu spízní. PV 2003-1824 a přihláška užitného vzoru sp. zn. PUV 2013-27330 byla odbočena z evropské patentové přihlášky č. 04738456.5 (EP 1817754), na tom nic nemění, jelikož pro překážku *rei iudicatae* je podstatná totožnost předmětu řízení (kterým je shodné technické řešení) a totožnost účastníka řízení (kterým je v obou případech žalobce).

Jádrem inkriminované věci bylo posouzení otázky, zda podání přihlášky užitného vzoru žalobcem dne 14. 1. 2013, sp. zn. PUV 2013-27330, bylo způsobitelným návrhem, se kterým lze spojit účinky zahájení správního řízení, jež má vyústit ve vydání správního rozhodnutí, a zda zahájení takového správního řízení nebrání procesní překážka věci pravomocně rozhodnuté (tzv. *res iudicata*).

Podle § 48 odst. 2 správního řádu přiznat totéž právo lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou, což bylo učiněno zapsáním užitného vzoru č. 19397 do rejstříku užitných vzorů, bylo třeba z důvodu překážky věci pravomocně rozhodnuté stanovené v § 48 odst. 2 správního řádu, řízení o přihlášce užitného vzoru sp. zn. PUV 2013-27330 zastavit. Žalovaný tedy dospěl ke správnému závěru o zastavení řízení o přihlášce užitného vzoru sp. zn. PUV 2013-27330.

Městský soud v Praze však musí přisvědčit námitce žalobce, že řízení bylo zastaveno pouze podle § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu, které odkazuje na § 48 odst. 1 správního řádu, ale že v odůvodnění obou rozhodnutí Úřadu je jako důvod pro zastavení řízení uváděna překážka věci pravomocně rozhodnuté dle § 48 odst. 2 správního řádu, který však v § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu není vůbec obsažen.

Úřad ve výroku usnesení o zastavení řízení pouze uvedl, že se řízení „zastavuje podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. e) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád“. V odůvodnění tohoto usnesení pak Úřad citoval § 66 odst. 1 písm. e) a § 48 odst. 1 a 2 správního řádu a následně zastavení řízení zdůvodnil tím, že o téže věci již bylo Úřadem rozhodnuto v řízení o přihlášce užitného vzoru sp. zn. PUV 2008-20679 tak, že byl užitný vzor zapsán. Úřad tak zastavení řízení zdůvodnil překážkou věci pravomocně rozhodnuté stanovenou v § 48 odst. 2 správního řádu.

Ustanovení § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu stanoví, že řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže zjistí překážku řízení podle § 48 odst. 1 správního řádu. Ustanovení § 48 odst. 1 správního řádu pak stanoví, že zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu. Jedná se tedy o překážku věci zahájené (překážka *litispendence*). Naproti tomu překážka věci pravomocně rozhodnuté (překážka *rei iudicatae*) je stanovena v § 48 odst. 2 správního řádu, na který však § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu neodkazuje. A ačkoli jak překážka věci pravomocně rozhodnuté (*rei iudicatae*), tak překážka věci zahájené (*litispendence*) se vztahují k právnímu principu *ne bis in idem* (ne dvakrát v téže věci), jedná se o dvě samostatné a vzájemně odchylné překážky řízení, které nemohou nastat společně. Kde totiž končí překážka *litispendence*, začíná překážka věci pravomocně rozhodnuté. O překážku *litispendence* se jedná pouze ve chvíli, kdy o téže věci již bylo zahájeno řízení, tj. že řízení o téže věci probíhá, resp. řízení nebylo ještě pravomocně skončeno, v době, kdy se

rozhoduje o zastavení řízení z důvodu překážky litispendence (upravené ve správním řádu pouze v § 48 odst. 1). Naproti tomu o překážku věci pravomocně rozhodnuté se jedná pouze tehdy, pokud o totožné věci již bylo pravomocně rozhodnuto, resp. řízení již bylo pravomocně skončeno, v době, kdy se rozhoduje o zastavení řízení z důvodu překážky věci pravomocně rozhodnuté (upravené ve správním řádu pouze v § 48 odst. 2). Závěry žalovaného ohledně neoddelitelnosti překážky litispendence dle § 48 odst. 1 správního řádu a překážky věci pravomocně rozhodnuté dle § 48 odst. 2 správního řádu uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou proto nesprávné.

Pokud byla důvodem pro zastavení řízení o přihlášce užitného vzoru sp. zn. PUV 2013-27330 překážka věci pravomocně rozhodnuté upravená v § 48 odst. 2 správního řádu, měl správní orgán prvního stupně předmětné řízení zastavit dle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu, jelikož přihláška užitného vzoru byla z důvodu překážky věci pravomocně rozhodnuté zjevně právně nepřipustná (viz Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 258 – 261).

Správní orgán prvního stupně však ve výroku usnesení o zastavení řízení uvedl § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu, který odkazuje pouze na § 48 odst. 1 správního řádu, tj. na překážku litispendence. V odůvodnění usnesení ale jako důvod zastavení uvedl překážku věci pravomocně rozhodnuté dle § 48 odst. 2 správního řádu, která však s § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu nijak nesouvisí. Z výše uvedeného vyplývá, že výrok usnesení o zastavení řízení je v rozporu s jeho odůvodněním, když dle výroku usnesení bylo řízení zastaveno pro překážku litispendence, ale dle odůvodnění usnesení bylo řízení zastaveno pro překážku věci pravomocně rozhodnuté. Usnesení o zastavení řízení o přihlášce užitného vzoru sp. zn. PUV 2013-27330 vydané správním orgánem prvního stupně je proto z důvodu rozporu výroku a odůvodnění nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1As 92/209-65, ve kterém Nejvyšší správní soud konstatoval: „*O rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost se jedná mimo jiné tehdy, když je jeho výrok v rozporu s odůvodněním...*“). Jelikož žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil, je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost taktéž napadené rozhodnutí žalovaného.

V inkriminované věci Městský soud v Praze žalobu shledal důvodnou pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti rozhodnutí. Z tohoto důvodu považoval již za nadbytečné se vypořádávat další žalobcem vznesené námitky.

Městský soud v Praze na základě shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, a proto je podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního zrušil, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 soudního řádu správní právním názorem, kterým vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení žalovaný správní orgán vázán.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil tak, že 3.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku z žaloby.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 12. června 2017

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

**Za správnost vyhotovení:
Jana Válková**